

Anna Politkóvskaia, el preu de la llibertat

14 reflexions de la periodista, que deia que «el que importa és la informació, i no què en penses»

Anna Stepànovna Politkóvskaia va néixer el 30 d'agost del 1958 i va morir assassinada el 7 d'octubre del 2006. Recordem la periodista russa i el seu compromís, coherent i convençut, amb el periodisme. Un compromís que va haver de pagar a un preu massa alt.

Foto: www.victoriasadler.com

1. He vist plorar tants homes en aquesta guerra que ja he deixat de plorar.
2. Se suposa que els periodistes han d'anar allà on hi ha la guerra o el desastre, perquè el món necessita saber la veritat del que està passant.
3. L'únic deure d'un periodista és escriure el que veu.
4. El que importa és la informació, i no què en penses.

- 5.** He vist amb els meus propis ulls el que els altres no veuran. Això m'ha fet ser millor persona, no de cara als altres, sinó per a mi mateixa.
- 6.** La nostra revolució no serà bonica.
- 7.** El risc, per definició, és una part i una parcel·la de la nostra professió. No ho és dels mestres o dels doctors, o de molts altres, però sí que ho és de la nostra. Crec que un periodista ha de plantar cara obrint els ulls i entenent que alguna cosa podria passar. Però sense espantar-se ni plorar massa aviat.
- 8.** La pregunta important és aquesta: canvia alguna cosa haver escrit un article o haver patit les conseqüències d'haver-lo escrit? Alguna cosa canvia cap a millor en la nostra societat?
- 9.** Vivim en una època en què els valors normals s'han desplaçat: el que és bo s'anomena dolent i al que és dolent se li diu que és bo.
- 10.** No crec que tinguem la llibertat d'expressió que teníem en els anys de Yeltsin. El nostre dret a rebre i distribuir informació ha estat racionalitzat. L'autocensura es troba clarament a la feina.
- 11.** La llibertat d'expressió és a les acaballes, només confio en la informació al cent per cent si l'he aconseguida jo mateixa.
- 12.** Encara penses que el món és enorme? Que si hi ha un incendi en un lloc no afecta un altre, i que pots seure en pau a la teva terrassa admirant les teves absurdes petúnies?
- 13.** Com reaccionem davant la tragèdia d'una única persona mostra la nostra actitud cap a tota la nació, i que augmenti el nombre de persones no ho canvia gaire.
- 14.** La gent, a vegades, paga amb la seva vida haver dit en veu alta el que pensa.

L'actriu Míriam Iscla es fica en la pell d'Anna Politkóvskaia en el monòleg «Dona no reeducable»: [V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=F0hHZqoG-kU](https://www.youtube.com/watch?v=F0hHZqoG-kU)